

prav dobra piča za živino, posebno pa za svinje. Ječmen korenju clo nič ne škodje, zato kér začne še le takrat prav čversto rasti, kader je že ječmen požet in njiva sterniša opleta in očiscena. Na njivi, na ktero se štiri mernike ječmena poseje, se pridobí zraven navadniga ječmenoviga pridelka tudi 10 do 12 voz korenja, in ravno na tisto zemljo se da, potem, ko je korenje že spravljen, če je kraj zato, zimska rěz vsejati, med ktero se tudi leča dobro obnaša, če je zemlja pešena in suha, sicer pa ne.

Z lepim dobičkam se da tudi korún (krompir) s fižolam, (bôbam) ali pa s konopljo saditi. Kader je že za korún odločena in dobro pognojena njiva preorana in povlečena, posej prav redko na pol orala veliko njivo pol bokala konoplje; tisti kmetovavec pa, ki nima veliko zemlje in torej tudi toliko korúna ne sadí, naj ga ne sadí po navadi precej za plugam (drevesam), ampak naj napravi poredama jamice, pol čevlja globoke, in naj ga posadí vanje, v vsako peto jamico naj pa fižola pomeče, in vsi trojni sadeži bodo enako čversto rasti začeli. Če jih je po enkrat okopal in saj nar manj enkrat osul, bodo vsi rastli, de bo kaj! Na njivi eniga orala sim v srednjih letih po 50 voz korúna, 4 do 6 mernikov konopniga semena in ravno toliko fižola pridelal.

Prepričan od velike koristnosti take mešance, tako obdelovanje poljá vsim kmetovavcam prav živo priporočim, naj bi se ga čversto poprijeli, kjer koli je kraj in vreme imenovanim sadežam primerjeno. Anton Strohen.

Vinska terta tretji dan Malitrvna na Krajnskim cvetè!

To je bôsa! bojo bravci Novic odgovorili. Ni bôsa ne, ampak čista resnica. Vrednik Novic je cvetje in perje vinske terte v rokah imel, ki ga je gosp. Karlinger iz Boštanja na Dolenskem v Ljubljano sабo prinesel in tamkej od gospoda Jožefa Dermelna, učitelja in od c. k. kmetijske družbe s sreberno svetinjo poslavljeniga sadjorednika in posestnika prejel, ki ima po eni strani svoje hiše terto izpeljano, ktera je 3. Malitrvna pod milim nebom v polnim cvetji bila. Korenina te stare terte stojí v kleti (keldru) hiše Nr. 7 v Boštanji in gré skozi strop-kleti in skozi stanico učitelja pod oknam vùn. De tertna korenina v kleti stojí, ji je gotovo nar več k takó zgodnim cvetju pomagalo — vunder še taciga prigodka gosp. Dermel nikoli doživel ni. Prav zlo bi nam on vstregel, ko bi nam oznanil, kadaj de bo grojzdje te terte dozorelo!

Dr. Bleiweis.

Od previdnosti božje za ohranjenje vsakega naroda na zemlji.

(Na dalje.)

Podajmo se v ledeno Sibirijo, in tam najdemo narlepši ajdo, in kakor v vših severnih stranah mnogo zverine, ki s svojim debelim in mōčno volnatim kožuhom človeka varje, de ga grozni mraz ne stisne. — Še višje prebivajo Jakuti; njih dežela je skoraj vedno premerzljena. Pa ravno v to deželo priletí vsako leto v začetku Rožnika nebrojno število divjih gosí, ki se takó lahko vjeti dajo, de si jih ena sama družina na tavžente nabolí, in se ž njimi celo leto preziví. Kér je namreč zemlja skoraj vedno zmerznjena, se v nji poshranijo in ne spridijo. Kdo ne vidi zopet tukaj dobrotnje roke božje!

Kaj čemo clo od Laponije reči, kjer na planinah večni snég leží, potoki do dna zamerznejo, in se večkrat cele léta ne otajajo! Ali ne bomo rekli, de je ta dežela od previdnosti božje popolnama zapušena? Pa neka

domača žival, severni jelen ali sedlón (Rennthier) imenovana, z dolgim zobam svoj živež — neki mah — izpod léda zruje, in pride o pravim času k hiši svojiga gospodarja, de se pomolsti da. Zima je tamkej takó huda, de če se zakurjena hiša odprè, ves sopuh kar na enkrat v snég spremenjen na tla pade. Per vsem tem pa nastopi po dolgi zimski noči poletni čas, ki od dvéh do tréh mescov terpí, in v tem času vse takó hitro raste, de sta ječmen in rěz dva mésca po setvi že zréla in požeta.

Kdo ne občuduje tukaj neskončne modrosti Stvarnika? V naših evropskih deželah res poletje dalje terpí; ali hladna noč, ki za vsakim dnevam nastopi, rast zaderžuje takó, de per nas od setve do žetve veliko več časa pretēce, ko v Laponii. Veči je toplota v naših krajih, dalji in prijazniji polétje; tote toplota, ki rast déla, je na vse polétne mesce razdeljena. Kar je tedaj Laponsko polétje krajsi, je pa gorkejši, in takó dozoré rastljíne tam pol poprej ko per nas.

Razun dobrote, ki jo Laponcam ta žetev in sedlón perneseta, še perletí, kakor po vših severnih krajih, brez števila veliko tičev, kterih jajca in mesó silno dobre jedila dajo.

Pa med vsimi deželami zemlje narbolj zapušena se zdí Grenlandija, ki nar više ob severji leží. Drujiga se tam ne vidi, ko veličanske gore in mogočno skalovje, kteriga verhovje se v megli zgubi. Na mnogih krajih naletí okó na stogove ledénih plóš, ki po tri mile na deleč sežejo, in so na sto sežnjev visoko nakupičene. Mraz tih krajev preseže ves zapopadek. Clo žganje zmerzne in razžene posode. V Svečanu in Sušcu poka kamnje, in se v kose razletí. Vunder pa ni ljudstva, ki bi bilo v svojo domovino takó močno zaljubljeno, ko je Grenlanško. Njiva, žetev, splôšna in posebna umetnost tih ljudí je lov mōrskih psov. Kakor Otahajčanje in drugi prebivavci pod soncam iz krušnega drevesa streho, živež, obleko, orodje in vse drugo dobijo, kar za ohranjenje življenja potrebujejo: takó imajo Grenlanci živež, pijačo, obleko, okna, žeblje, pile, orodje, odejo i. t. d. od samiga morskiga psa. Vse to dobijo iz njegoviga mesá, sála, kít, čev, mehurja, kostí, réber, kože, želodca in kerví. Sicer lovijo tudi zajce, lesice, medvéde, zlatovke (žlahetne postervi); vunder se s tem ne morejo dolgo muditi, kér njih dan ali polétje le šest tednov terpí, po tem pa zopet noč in zima nastopite.

(Konec sledí.)

Besedna vganjka.

Poznaš orodje, ktero godci rabijo? Berí nazaj, v mejo me stavijo.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:
Štiri.

Današnjimu listu je 7. doklada perdjana.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	11. Malitrvna.	6. Malitrvna.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	—	2	6
1 » » banaške	2	15	2	15
1 » Turšice	1	16	1	16
1 » Sorsice	—	—	1	40
1 » Rèzi	1	36	1	40
1 » Ječmena	1	21	1	20
1 » Prosa	1	4	1	15
1 » Ajde	1	—	1	5
1 » Ovsá	—	54	—	54